

ΑΠΟΦΑΣΗ ΥΠ[] ΑΡΙΘΜ. 9/2005 ΤΟΥ Π.Π.Σ.

Το Πρωτοβάθμιο Πειθαρχικό Συμβούλιο της Ενώσεως Συντακτών Ημερησίων Εφημερίδων Αθηνών συνήλθε σήμερα Τρίτη, 10 Μαΐου 2005 υπό την προεδρία του προέδρου συν. Ιωάννη Αποστολόπουλου και με την παρουσία των τακτικών μελών συν. Παναγιώτη Τσίρου, Παναγιώτη Βενάρδου, Αικατερίνης Δουλγεράκη, του αναπληρωματικού μέλους συν. Μανώλη Καραμπατσάκη, ο οποίος αντικαθιστά το απουσιάζον τακτικό μέλος συν. Ιωάννη Στεβή, καθώς και της γραμματέως Μαρίας Χριστοφοράτου, προκειμένου να εκδώσει απόφαση επί της αυτεπάγγελτης πειθαρχικής δίωξης του Συμβουλίου κατά της συν. Φωτεινής Νάσσου.

Στις 30.11.04 το ΠΠΣ αποφάσισε την άσκηση αυτεπάγγελτης δίωξης εναντίον των συν. Φωτεινής Νάσσου και Ηλία Παπαδημητρίου, βάσει της υπ[] αριθμ. πρωτ. 1156/01.10.04 καταγγελίας του συν. Γιάννη Κωτσαλά, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α[], γ[] και θ[] του Καταστατικού και του άρθρου 2, παρ. β[], δ[] και ε[] του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας. Ο εκ των εγκαλουμένων Ηλ. Παπαδημητρίου γνώρισε στο Συμβούλιο ότι είναι μέλος της Ένωσης Συντακτών Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος. Κατόπιν αυτού, το ΠΠΣ με την από 15.03.05 απόφασή του ανακάλεσε την πειθαρχική δίωξη εναντίον του, λόγω αναρμοδιότητας, αφού αρμόδια είναι για τον πειθαρχικό έλεγχο του ως άνω συναδέλφου η εν λόγω Ένωση.

Η καταγγελία του συν. Γ. Κωτσαλά, ανέφερε, μεταξύ άλλων, τα ακόλουθα:

«Κατά την πρόσφατη τραγωδία στη Λαμία, βρέθηκα με εντολή του Τ/Σ [Alter] -στον οποίο εργάζομαι ως συντάκτης- στο Γενικό Νοσοκομείο Λαμίας. Στο συγκεκριμένο νοσοκομείο μεταφέρθηκαν από τον τόπο του δυστυχήματος όλοι οι τραυματίες μαθητές του μοιραίου λεωφορείου.

Από το πρωί της Δευτέρας 27.09.04 που βρέθηκα στο νοσοκομείο, τόσο εγώ όσο και οι υπόλοιποι συνάδελφοι των Μέσων Ενημέρωσης,

που φθάσαμε από την Αθήνα, προσπαθήσαμε και νομίζω ότι το καταφέραμε, να τηρήσουμε επακριβώς τους κανόνες της δημοσιογραφικής δεοντολογίας, αλλά και πέρα από αυτούς, της ανθρώπινης ηθικής□

Δηλαδή, δεν εισήλθαμε στους χώρους νοσηλείας για να καταγράψουμε εικόνες και δηλώσεις τραυματισμένων 15χρονων παιδιών και των γονέων τους□

Αυτό άλλωστε ήταν και η παράκληση του προέδρου του ΠΕΣΥΠ Στερεάς Ελλάδας κ. Αθανασίου Βλάχου και του διοικητή του νοσοκομείου κ. Δημήτρη Μπριάννη, αλλά και των γιατρών. Κυρίως, όμως, αυτό συνέστησαν οι ψυχολόγοι που έφθασαν στο νοσοκομείο για να στηρίξουν παιδιά και γονείς, ώστε να ξεπεράσουν αυτές τις τραγικές στιγμές.

Αιφνιδιαστικά πληροφορήθηκα το απόγευμα της Τρίτης 28.09.04, την ώρα που ήταν σε εξέλιξη τα τηλεοπτικά δελτία ειδήσεων και ενόσω παρέμενα στην Λαμία για το ρεπορτάζ, ότι ο Τ/Σ □Antenna□, παρουσίασε πλάνα και συνεντεύξεις από τα 15χρονα παιδιά, την στιγμή που εκείνα βρίσκονταν ξαπλωμένα στα κρεβάτια, μέσα από τους θαλάμους νοσηλείας!

Το υλικό αυτό ήταν αποτέλεσμα κρυφής λήψη και εν αγνοία των παιδιών.

Με ερωτήσεις του τύπου «τι θυμάσαι;», έφερναν στην μνήμη των παιδιών αυτό το τραύμα που οι ψυχολόγοι και οι γιατροί προσπαθούσαν να επουλώσουν!□

Το «ρεπορτάζ» αυτό προβλήθηκε και υπογράφει με «σταντ απ» της, η συν. Φωτεινή Νάσσου□

Ειδικότερα, καταγγέλλω ότι η συγκεκριμένη συν. Φωτεινή Νάσσου, πρωτοστατούσε στο να πείσει τον πρόεδρο του ΠΕΣΥΠ Στερεάς Ελλάδας ότι «ως μέλος της ΕΣΗΕΑ, επαγγελματίας δημοσιογράφος και έμπειρη συνάδελφος, σέβεται απόλυτα την δημοσιογραφική δεοντολογία», όταν εκείνος μας παρακάλεσε να σεβαστούμε παιδιά και γονείς και να μην τους «κυνηγάμε»!□».

Στις 08.03.05 προσήλθε ο μάρτυρας της εγκαλουμένης, συν. Νίκος Μερτζάνης, (εκπρόσωπος στο Μικτό Συμβούλιο), ο οποίος κατέθεσε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ □Antenna□ ως πολεμικός ανταποκριτής και

στο ελεύθερο ρεπορτάζ. Είμαι εκπρόσωπος στο Μικτό Συμβούλιο της ΕΣΗΕΑ. Την ημέρα που έγινε το δυστύχημα ήμουν στην υποδοχή υλικού από τον τόπο του τροχαίου και τις επόμενες ημέρες. Είδα όλο το αμοντάριστο, πρωτογενές υλικό και μεταξύ αυτού και του νοσοκομείου της Λαμίας, όπου είχαν μεταφερθεί οι μαθητές. Το ρεπορτάζ στο νοσοκομείο της Λαμίας το έκαναν ο ανταποκριτής του «Antenna» στο Βόλο Ηλίας Παπαδημητρίου και η απεσταλμένη από την Αθήνα Φωτεινή Νάσσου.

Δεν υπήρχε κρυφή κάμερα στο ρεπορτάζ. Οι εικόνες όλες που παραλάβαμε και οι δηλώσεις ήταν καλοτραβηγμένες, σταθερές και υπήρχαν ανοιχτά και κλειστά πλάνα, που δεν γίνονταν από κρυφή κάμερα.

Οι κάμερες που χρησιμοποίησαν είναι καινούργιες ψηφιακές που έχει αγοράσει ο «Antenna» και είναι μικρότερες από τις συνηθισμένες τύπου ΒΕΤΑ. Στο δωμάτιο του νοσοκομείου που νοσηλεύονταν δύο μαθητές, μπήκαν οι δύο δημοσιογράφοι, ο οπερατέρ και ο ηχολήπτης του συνεργείου. Στο δωμάτιο μπήκαν με την συνοδεία του γιατρού βάρδιας, εν γνώσει των συγγενών των τραυματιών και των ίδιων των τραυματιών, οι οποίοι τραυματίες έμεναν στο δωμάτιο αυτό για προληπτικούς λόγους, καθώς βγήκαν ούτως ή άλλως μετά τη συνέντευξη.

Οι δηλώσεις που έγιναν και αυτό που ήθελαν να πουν οι ίδιοι οι μαθητές, η είδηση που κυκλοφορούσε, ότι υπεύθυνος του τροχαίου ήταν ο οδηγός. Οι μαθητές ήθελαν να μιλήσουν υπέρ του οδηγού του λεωφορείου.

Δεν γνωρίζω αν υπήρχε συμφωνία μεταξύ συναδέλφων να μην επιδιωχθεί ρεπορτάζ από τους τραυματίες μαθητές σε ανταπόκριση και έκκλησης του διευθυντού του νοσοκομείου, όπως αναφέρεται στην έγκληση».

Στις 08.03.05 προσήλθε ο μάρτυρας της εγκαλουμένης, συν. Βασ. Θωμόπουλος, ο οποίος κατέθεσε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ «Antenna» ως αναπληρωτής διευθυντής ενημέρωσης, από τον Ιούλιο του 2004. Το συγκεκριμένο ρεπορτάζ προέκυψε από την ανάγκη των μαθητών να υπερασπισθούν τον οδηγό του λεωφορείου, ο οποίος σε κάποια ρεπορτάζ ΜΜΕ εμφανίσθηκε ως βασικός υπεύθυνος του δυστυχήματος. Το ρεπορτάζ έγινε σε

συγκεκριμένους μαθητές που δεν είχαν κανένα πρόβλημα υγείας και την επομένη το πρωί πήραν εξιτήριο για τα σπίτια τους.

Οι ρεπόρτερς οδηγήθηκαν στο συγκεκριμένο χώρο του νοσοκομείου από τον γιατρό εφημερίας, κι ότι έγινε, έγινε με την συναίνεση τη δική του και των γονέων. Δεν έγινε χρήση κρυφής κάμερας, αλλά «μικρής» κάμερας και οι συνομιλίες έγιναν, όπως προείπα, με την συναίνεση όλων των εμπλεκόμενων. Κατά την προβολή του ρεπορτάζ, υπήρξε κάλυψη (μοσαϊκ) των προσώπων των μαθητών».

Στις 29.03.05 προσήλθε ο μάρτυρας της εγκαλουμένης, συν. Βασ. Γρούμπας, ο οποίος κατέθεσε, μεταξύ άλλων, τα εξής:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ «Antenna». Πήγαμε, η συν. Φ. Νάσσου, ο ηχολήπτης, ο ανταποκριτής του Βόλου, κ Παπαδημητρίου και εγώ στο γραφείο του εφημερεύοντος γιατρού του 2ου ή 3ου ορόφου και ζητήσαμε άδεια να μιλήσουμε με τους γονείς και τα παιδιά, που ήθελαν να μιλήσουν. Μας έδωσε την άδεια και μας συνόδευσε μάλιστα ο γιατρός. Επισκεφθήκαμε δύο θαλάμους, αλλά μόνο στον έναν μπορέσαμε να μιλήσουμε με τα παιδιά και με τους γονείς. Στον άλλο θάλαμο, τα δύο κορίτσια που ήταν εκεί, δεν ήταν σε καλή ψυχολογική κατάσταση και δεν ήθελαν να μιλήσουν στη κάμερα

«Δεν έχω άμεση αντίληψη πως έγινε η συμφωνία, γιατί οι δημοσιογράφοι Νάσσου και Παπαδημητρίου, διαπραγματεύτηκαν μέσα με το γιατρό.

«Πριν μπούμε εμείς μέσα στο θάλαμο, είχαν μπει κι άλλοι συνάδελφοι με κάμερες. Μάλιστα, όπως θυμάμαι, ήταν και ο κ. Κακαουνάκης με κάμερα και γύρναγε σε όλο το νοσοκομείο. Βγήκαν, όμως, όταν διαμαρτυρήθηκαν οι γονείς».

Στη συνέχεια, στις 12.04.05, κληθείς από το ΠΠΣ, προσήλθε και κατέθεσε ο μάρτυρας, συν. Γιώρ. Παπαδάκης, ο οποίος, μεταξύ άλλων, είπε τα εξής:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ «Mega» κάνοντας ελεύθερο-αστυνομικό ρεπορτάζ. Έχω άμεση γνώση του ζητήματος, καθώς είχα αποσταλεί από το «Mega» για το ρεπορτάζ γύρω από το δυστύχημα»

«Στο νοσοκομείο Λαμίας είχα φθάσει περίπου στις 8 το βράδυ, την ημέρα του δυστυχήματος. Έκανα μια ζωντανή σύνδεση με το

σταθμό με συνεντεύξεις δύο γονέων, τον Νομάρχη και αν θυμάμαι καλά, με ένα γιατρό του νοσοκομείου. Η συν. Νάσσου ήταν εκεί και απ' ό,τι ξέρω, είχε κάνει κάτι ανάλογο. Ήταν κι άλλοι συνάδελφοι εκεί που είχαν ανάλογες ανταποκρίσεις.

Είχαμε μια πρόχειρη συζήτηση ορισμένοι συνάδελφοι και είπαμε να μην μπούμε μέσα στο νοσοκομείο, όπου νοσηλεύονταν τα τραυματισμένα παιδιά, επειδή ήταν μια κατάσταση φορτισμένη, θεωρώντας ότι δεν θα ήταν ενδεδειγμένο να ενοχληθούν τα παιδιά που προφανώς είχαν πάθει ένα ισχυρό σοκ, αφού είδαν να σκοτώνονται δίπλα τους συμμαθητές τους, σε μια απερίγραπτη τραγωδία. Πέρα από το γεγονός ότι ο κίνδυνος που αντιμετώπισαν και για τη δική τους ζωή ήταν τεράστιος. Προσωπικά, κι αν ακόμα οι άλλοι συνάδελφοι συμφωνούσαν να μπούμε στο νοσοκομείο εκείνη την ώρα, εγώ δεν θα ακολουθούσα. Την επόμενη μέρα το πρωί με πήραν κάποιοι συνάδελφοι στο κινητό, μεταξύ των οποίων απ' ό,τι θυμάμαι, ήταν οι κκ Κωτσαλάς, Σαρικός, οι οποίοι διαμαρτύρονταν επειδή η κα. Νάσσου είχε παρουσιάσει στο βραδινό δελτίο ειδήσεων και ο ανταποκριτής του «Antenna» στο Βόλο, συν. Ηλ. Παπαδημητρίου, πλάνα από το εσωτερικό του νοσοκομείου, με συνεντεύξεις μαθητών που νοσηλεύονταν εκεί. Είναι γεγονός ότι πολλές φορές πιεζόμαστε στη δουλειά μας από τους προϊσταμένους μας, να κάνουμε κάτι που ενδεχομένως ξεπερνάει τους κανόνες δεοντολογίας. Πιστεύω ότι η ενέργεια αυτή ενδεχομένως οφείλεται σε πίεση ανωτέρων κλιμακίων. Είναι σίγουρο ότι σε ορισμένους συναδέλφους που ήμασταν εκεί, δημιουργήθηκαν αντιδράσεις στο χώρο εργασίας τους, με το ερωτηματικό πως εκείνοι δεν είχαν ανάλογα ρεπορτάζ και εικόνες».

Στη συνέχεια, στις 19.04.05, προσήλθε η κληθείσα από το ΠΠΣ μάρτυρας, συν. Παναγιώτα Παπασημακοπούλου, η οποία, μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα εξής:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ «Star Channel» κάνοντας ελεύθερο ρεπορτάζ στο δελτίο ειδήσεων. Το μεσημέρι της 27.09.04 που σημειώθηκε το τραγικό δυστύχημα στο Μαλιακό, πήγα στο νοσοκομείο Λαμίας, όπου νοσηλεύονταν τραυματίες μαθητές και καθηγητές. Εκεί ήταν και άλλοι συνάδελφοι και τηλεοπτικά συνεργεία.

Την Δευτέρα το απόγευμα ο πρόεδρος του νοσοκομείου μας δέχθηκε σε μια αίθουσα πίσω από το νοσοκομείο και μας ενημέρωσε για την κατάσταση των νοσηλευομένων μαθητών. Μας ζήτησε, στο επόμενο διάστημα να μην βρισκόμαστε μέσα στο νοσοκομείο, αλλά έξω από τον προαύλιο χώρο, επειδή η κατάσταση ήταν φορτισμένη, με σπαρακτικές σκηνές που δεν έπρεπε να καταγραφούν. Όλοι οι δημοσιογράφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία, σεβόμενοι και κατανοώντας την σύσταση αυτή, ακολουθήσαμε τη σχετική οδηγία. Δεν θυμάμαι εάν την μέρα εκείνη ήταν παρούσα η συν. Φωτ. Νάσσου.

Την επόμενη μέρα το πρωί, βρεθήκαμε πάλι στο νοσοκομείο και καταγράψαμε μια συγκέντρωση διαμαρτυρίας των μαθητών της περιοχής, για τις συνθήκες κυκλοφορίας στο σημείο του δυστυχήματος. Στη συνέχεια, οι δημοσιογράφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία είχαμε πάρει θέση στον προαύλιο χώρο, αναμένοντας τον πρόεδρο του νοσοκομείου να μας δώσει οδηγίες για το πως θα έπρεπε να κινηθούμε και πληροφορίες όσον αφορά την έξοδο τραυματιών και την κατάσταση αυτών που συνέχιζαν την νοσηλεία τους.

Πράγματι, ήρθε ο πρόεδρος και μας είπε ότι με τη σύμφωνη γνώμη των ψυχολόγων που παρακολουθούσαν τα παιδιά, δεν έπρεπε να μαγνητοσκοπήσουμε τους εξερχόμενους μαθητές, ούτε να τους πιέσουμε με ερωτήσεις. Πολύ περισσότερο βέβαια αυτό ίσχυε για εκείνους που συνέχιζαν την νοσηλεία τους. Πρόσθεσε, όμως, ότι αν κάποιος από τους εξερχόμενους καθηγητές και γονείς, ήθελε να κάνει κάποια δήλωση, μπορούσε να απευθυνθεί στα Μέσα Ενημέρωσης.

Την ώρα εκείνη η συν. Φωτ. Νάσσου ήταν παρούσα. Όλοι οι δημοσιογράφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία, θεωρήσαμε απόλυτα κατανοητή την έκκληση του προέδρου του νοσοκομείου. Η κα. Νάσσου, μάλιστα, χαρακτηριστικά απευθυνόμενη στον πρόεδρο, του δήλωσε ότι η έκκληση που κάνει είναι προσβλητική γιατί όλοι οι παρευρισκόμενοι των ΜΜΕ, γνωρίζουν καλά τι πρέπει να κάνουν και θεωρούν αυτονόητο ότι πρέπει να τηρήσουν αυτά που εκείνος συνιστούσε□

□Δύο μέρες αργότερα μου τηλεφώνησε ο συν. Κωτσαλάς και μου είπε ότι ο Τ/Σ □Antenna□, είχε μεταδώσει ρεπορτάζ της συν.

Νάσσου, με συνεντεύξεις μαθητών που νοσηλεύονταν στο νοσοκομείο, κατά παράβαση των οδηγιών του προέδρου του νοσοκομείου και των ψυχιάτρων□

□Είχα καλή γνώμη για την συν. Φωτ. Νάσσου, η οποία μάλιστα με είχε βοηθήσει σε ένα ρεπορτάζ για τις κυνομαχίες, πριν αρκετά χρόνια□».

Ακολουθως, στις 19.04.05 προσήλθε ο συν. Ζήσης Μούσιος, ο οποίος εκλήθη από το ΠΠΣ, και μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα ακόλουθα:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ «NET» κάνοντας ελεύθερο ρεπορτάζ και είμαι μέλος της ΕΣΗΕΜ-Θ. Γνωρίζω το θέμα που έχει ανακύψει με τη συν. Φωτ. Νάσσου. Περίπου το μεσημέρι είχε βγει ο πρόεδρος του νοσοκομείου, ο οποίος μας ζήτησε να μην μπούμε στο χώρο του νοσοκομείου και να παραμείνουμε διακριτικά στην είσοδο του προαυλίου χώρου, επειδή στο νοσοκομείο εκτυλίσσονταν τραγικές σκηνές με γονείς που είχαν χάσει τα παιδιά τους, μαθητές που βρίσκονταν σε κατάσταση σοκ κλπ.

Την Δευτέρα δεν θυμάμαι αν ήταν παρούσα η κα. Νάσσου, αλλά την Τρίτη, την επόμενη ημέρα δηλαδή, ήταν από νωρίς το πρωί εκεί. Την Τρίτη το πρωί ο πρόεδρος του νοσοκομείου έβγαινε κάθε τόσο και έκανε μια ενημέρωση. Όλοι οι συνάδελφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία, ήμασταν στον ίδιο χώρο και ήταν κοινή η θέση μας να ακολουθήσουμε τις οδηγίες του προέδρου, που μας απαγόρευαν να μπούμε στο κτίριο του νοσοκομείου. Η απαγόρευση αυτή απέβλεπε στο να μην πιέζονται οι γονείς και οι νοσηλευόμενοι μαθητές, ώστε να μην βγουν στην τηλεόραση αυτές οι εικόνες. Αντίστοιχη παρότρυνση είχαν κάνει και οι ψυχολόγοι που είχαν εμφανισθεί μαζί με τον πρόεδρο του νοσοκομείου□

Προφανώς τα είχε ακούσει και η συν. Νάσσου, η οποία μας δήλωσε ότι και η ίδια θα ακολουθούσε τη θέση που είχαμε πάρει όλοι να ακολουθήσουμε τις εκκλήσεις και τις συστάσεις του προέδρου και των ψυχολόγων του νοσοκομείου. Την ίδια μέρα το βράδυ, προβλήθηκε από τον Τ/Σ □Antenna», ρεπορτάζ μέσα από τους θαλάμους του νοσοκομείου με μαθητές και καθηγητές, ορισμένοι από τους οποίους έκαναν δηλώσεις. Από την ποιότητα της εικόνας που είδα να προβάλλεται, εκτίμησα ότι η κάμερα που

χρησιμοποιήθηκε δεν ήταν επαγγελματική. Πιστεύω ότι το ρεπορτάζ αυτό δεν έπρεπε να γίνει, γιατί παραβίαζε τις συστάσεις των ψυχολόγων που είχαν την ευθύνη, καθώς και του προέδρου του νοσοκομείου.

Επίσης, η κα. Νάσσου θεωρώ ότι δεν τήρησε σωστή στάση έναντι των συναδέλφων, καθώς ενώ εμφανιζόταν να συμφωνεί με την κοινή στάση και απόφαση που είχαμε πάρει ακολουθήσουμε τις συστάσεις του νοσοκομείου, από την άλλη πλευρά, εν αγνοία μας, πραγματοποίησε το ρεπορτάζ που είδαμε το βράδυ στις ειδήσεις□

□θεωρώ αντισυναδελφικό να μην ενημερωθούν οι συνάδελφοι με τους οποίους για περισσότερες από 48 ώρες καλύπτουμε το ίδιο ρεπορτάζ και έχοντας συμφωνήσει πως κανένας από εμάς δεν θα παραβίαζε τις οδηγίες του προέδρου και των ψυχολόγων του νοσοκομείου□

□θεωρώ απαραίτητο πως για την είσοδο της κάμερας στο νοσοκομείο, θα έπρεπε να υπήρχε σχετική άδεια από κάποιον υπεύθυνο, μια που οι εικόνες αυτές θα πρόβαλαν ανήλικους μαθητές ύστερα από τροχαίο□».

Ακολουθώντας, στις 19.04.05 προσήλθε ο συν. Κων. Σαρικός, ο οποίος εκλήθη από το ΠΠΣ, και μεταξύ άλλων, κατέθεσε τα ακόλουθα:

«Εργάζομαι στον Τ/Σ □Alpha» κάνοντας ελεύθερο ρεπορτάζ. Το πρωί της ημέρας που συνέβη το δυστύχημα Δευτέρα 27.09.04, ήμουν ο πρώτος που πήγα στο νοσοκομείο Λαμίας. Ακολούθησαν κι άλλοι συνάδελφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία. Εκεί με τις προτροπές του προέδρου του νοσοκομείου και γιατρών, με τους οποίους συναντηθήκαμε στον προαύλιο χώρο, συμφωνήσαμε να είμαστε εξαιρετικά προσεκτικοί και να μην μπούμε στο νοσοκομείο με κάμερα, όπως και ο πρόεδρος μας ζήτησε.

Οι ώρες ήταν πολύ δύσκολες και οι συστάσεις απέβλεπαν στο να μην ενοχληθούν οι γονείς που βρίσκονταν σε αλλόφρωνη κατάσταση και βέβαια τα παιδιά που νοσηλεύονταν στο νοσοκομείο. Τα παιδιά βρίσκονταν σε ψυχολογικό σοκ. Η κα. Νάσσου, απ□ ό,τι θυμάμαι, ήρθε αργά το βράδυ. Εγώ τότε την είδα.

Την επόμενη μέρα, Τρίτη 28.09.04, ξαναβρεθήκαμε πρωί-πρωί οι δημοσιογράφοι και τα τηλεοπτικά συνεργεία στο νοσοκομείο. Ο πρόεδρος επανέλαβε τις συστάσεις του να μην μπούμε στο

νοσοκομείο. Η συν. Νάσσου ήταν παρούσα όταν γίνονταν οι συστάσεις αυτές. Όλοι συμφωνήσαμε, όπως και η κα. Νάσσου, να ακολουθήσουμε τις οδηγίες□

□Πιστεύω ότι αυτό που έγινε ήταν απαράδεκτο, αφού υπήρχαν οι εκκλήσεις του προέδρου, των γιατρών-ψυχολόγων και των γονιών, να μην μπούμε στο νοσοκομείο και να μην ενοχλήσουμε σε καμία περίπτωση τα νοσηλευόμενα παιδιά. Η συν. Νάσσου με την συμπεριφορά της, δημιούργησε και προβλήματα σε βάρος των συναδέλφων, αφού όλοι μαζί είχαμε αποφασίσει μια κοινή στάση και ορισμένοι βρέθηκαν εκτεθειμένοι έναντι των προϊσταμένων τους□

□Οι προϊστάμενοι εκείνη την ώρα, δεν ήξεραν ότι είχε γίνει παράνομα. Δηλαδή, κατά παράβαση της δεοντολογίας και των οδηγιών του προέδρου του νοσοκομείου. Θεώρησαν ότι το συγκεκριμένο ρεπορτάζ έγινε με την άδεια του προέδρου, όπως είχε γίνει και στο παρελθόν, αλλά σε εξαιρετικές περιπτώσεις□».

Τέλος, στις 04.05.05 προσήλθε η εγκαλούμενη συν. Φωτεινή Νάσσου προκειμένου να απολογηθεί. Μεταξύ άλλων, ανέφερε:

«Θεωρώ ότι δεν έκανα κάτι το αντιδεοντολογικό. Την δεύτερη μέρα του ατυχήματος, μαζί με τον εφημερεύοντα γιατρό, μπήκα στους θαλάμους του νοσοκομείου με τον συν. Ηλία Παπαδημητρίου, που είναι ανταποκριτής του □Antenna□ στο Βόλο και με την έγκριση του γιατρού, πήρα συνέντευξη από δύο συγκεκριμένους μαθητές και τους γονείς τους. Την επόμενη στις 6.00πμ οι δύο μαθητές πήραν εξιτήριο μαζί με τους υπόλοιπους. Δηλαδή, δεν είχαν κάποιο σοβαρό τραυματισμό. Δεν είχα ακούσει τον πρόεδρο του νοσοκομείου να συνιστά να μην μπούμε στο νοσοκομείο, όπου νοσηλεύονταν οι τραυματίες μαθητές. Ούτε κανένας συνάδελφος μου είπε κάτι σχετικό. Πολύ περισσότερο δεν έγινε και καμία σχετική συμφωνία μεταξύ των συναδέλφων που βρισκόμασταν εκεί, ότι δεν έπρεπε να μπούμε στο νοσοκομείο.

Βέβαια, δεν τους ενημέρωσα για την κίνησή μου αυτή, καθώς δεν θεώρησα ότι είχα τέτοια υποχρέωση, εφόσον το ρεπορτάζ ήταν αποκλειστικό. Και έτσι συμβαίνει σε τέτοιες περιπτώσεις□

□Οι καταγγελίες θεωρώ ότι οφείλονταν στο ότι εμφανίσθηκαν

ακάλυπτοι στους διευθυντές τους. Επίσης, όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η λήψη έγινε με κρυφή κάμερα, δεν ισχύει, καθώς συνοδεύομουν από ηχολήπτη και εικονολήπτη. Ο τελευταίος μάλιστα -Βασ. Γρούμπας- κατέθεσε ως μάρτυρας ενώπιον του Συμβουλίου.

Θέλω ακόμη να σημειώσω ότι η είσοδός μου στο νοσοκομείο οφείλεται και στο γεγονός ότι υπήρχε αίτημα από γονείς μαθητών που ήθελαν να τονίσουν την υπευθυνότητα του οδηγού του λεωφορείου που επέβαιναν στο συγκεκριμένο λεωφορείο□

Η μετάδοση του ρεπορτάζ έγινε με καλυμμένα τα πρόσωπα των ανήλικων μαθητών και επαναλαμβάνω ότι οι συνεντεύξεις αυτές έγιναν με την σύμφωνη γνώμη των γονέων τους που ήταν παρόντες και έκαναν παρεμβάσεις□

□θα μπορούσε και οποιοσδήποτε άλλος συνάδελφος να μπει στο νοσοκομείο με κάμερα και να πάρει συνέντευξη από τα παιδιά και απ□ ότι ξέρω δεν είχε απαγορευθεί η είσοδος της κάμερας στο νοσοκομείο. Δεν ξέρω αν στη περίπτωση που ήθελαν να μπου κι άλλοι συνάδελφοι, ο γιατρός θα προσφερόταν να τους συνοδεύσει. Πάντως, η συνεργασία του γιατρού ήταν απαραίτητη για να μπει κάποιος. Οι συνάδελφοι που δεν πήγαν στους θαλάμους του νοσοκομείου, θεωρώ ότι δεν έκριναν ότι αυτό αποτελούσε σημαντικό στοιχείο του ρεπορτάζ, κι όχι ότι δεσμεύονταν από κάποια σύσταση. Το γεγονός ότι μαζί μου ήταν ο συν. Ηλ. Παπαδημητρίου, διευκόλυνε το ρεπορτάζ, καθώς είχε προσβάσεις λόγω γνωριμιών».

Το ΠΠΣ αφού έλαβε υπόψη του τις μαρτυρικές καταθέσεις, την απολογία της εγκαλουμένης και τα λοιπά στοιχεία του φακέλου, αποφαινεται ως ακολούθως:

Στις 27.09.04 το πρωί μετά το τραγικό δυστύχημα στην περιοχή Λαμίας με θύματα μαθητές, δημοσιογράφοι απ□ όλα τα μέσα ενημέρωσης έφθασαν εκεί για την κάλυψη των θλιβερών γεγονότων.

Πολλά τραυματισμένα παιδιά, αλλά και οι σοροί των τραγικών θυμάτων, μεταφέρθηκαν στο νοσοκομείο Λαμίας, ενώ σπαρακτικές σκηνές από γονείς εκτυλίσσονταν μέσα και έξω από τα κτίρια του ως άνω νοσηλευτικού ιδρύματος.

Ο πρόεδρος του νοσοκομείου, που συνοδευόταν και από ψυχιάτρους-ψυχολόγους, το βράδυ της ημέρας του δυστυχήματος βγήκε από το νοσοκομείο και ενημέρωσε στον προαύλιο χώρο τους εκπροσώπους των μέσων ενημέρωσης για την κατάσταση των τραυματισμένων παιδιών, κάνοντας παράλληλα έκκληση προς αυτούς να αποφύγουν είσοδο στο νοσοκομείο και επικοινωνία με τους νοσηλευόμενους μαθητές, αφού βρίσκονταν σε άσχημη ψυχολογική κατάσταση μετά τα όσα τραγικά συνέβησαν. Και η έκκληση αυτή έγινε κατανοητή από τους παρευρισκόμενους δημοσιογράφους που ομόθυμα δήλωσαν ότι θα γίνει σεβαστή.

Νέα ενημέρωση έγινε από τον πρόεδρο του νοσοκομείου και το πρωί της επόμενης ημέρας, με επανάληψη της σύστασης να μην ενοχληθούν οι νοσηλευόμενοι μαθητές. Δυστυχώς, όμως, η εγκαλούμενη συν. Φωτεινή Νάσσου με τον επίσης συνάδελφο και ανταποκριτή του Τ/Σ «Antenna» Ηλ. Παπαδημητρίου, που ανήκει στην Ένωση Συντακτών Θεσσαλίας και Στερεάς Ελλάδος, και το τηλεοπτικό συνεργείο του σταθμού, μπήκαν με τη βοήθεια εφημερεύοντος γιατρού στο νοσοκομείο, πέρασαν σε θαλάμους νοσηλευομένων παιδιών και μαγνητοσκόπησαν σκηνές με δηλώσεις τους και δηλώσεις συγγενικών τους προσώπων. Στη συνέχεια, απέστειλαν το τηλεοπτικό αυτό υλικό στον Τ/Σ «Antenna», που το παρουσίασε στο βραδινό δελτίο ειδήσεων της ίδιας ημέρας.

Οι συνάδελφοί της έκπληκτοι πληροφορήθηκαν το «αποκλειστικό» αυτό ρεπορτάζ που έγινε παρά την κοινή θέση τους να αποφύγουν τέτοιες ενέργειες. Ορισμένοι, μάλιστα, δέχθηκαν και τον έλεγχο των προϊσταμένων τους για πλημμελή κάλυψη του θέματος, καθώς αγνοούσαν το τι ακριβώς συνέβη.

Έτσι, με την ενέργειά της αυτή η συν. Φωτ. Νάσσου, παραγνώρισε την ως άνω σύσταση του προέδρου του νοσοκομείου και αγνόησε την κοινή θέση όλων των άλλων συναδέλφων της που αποφάσισαν να μην επιδιώξουν είσοδο στο νοσοκομείο, σεβόμενοι την έκκληση αυτή, αλλά και την δεοντολογία. Έτσι, προσήγγισε με το συνεργείο νοσηλευόμενους μαθητές, χωρίς να λάβει υπόψη της ότι η κίνησή της αυτή δεν ήταν ενδεδειγμένη, λόγω της ευαίσθητης ψυχολογικής κατάστασης στην οποία βρίσκονταν. Και αυτό δεν

αναιρείται από τον ισχυρισμό της ότι στην κίνησή της αυτή υπήρχε σύμφωνη γνώμη των γονέων και αποδοχή των μαθητών, καθώς μόνο οι θεράποντες ιατροί μπορούν να κρίνουν το τι είναι επιτρεπτό για τους νοσηλευόμενους.

Η μειοψηφία θεωρεί ότι η εγκαλούμενη συνάδελφος ενήργησε στο πλαίσιο της δημοσιογραφικής της αποστολής, εξασφαλίζοντας αποκλειστικές συνεντεύξεις και δεν παραβίασε την δεοντολογία, όπως άλλωστε διαπιστώθηκε και από το ρεπορτάζ που προβλήθηκε.

Κατόπιν αυτών, το ΠΠΣ κρίνει κατά πλειοψηφία με ψήφους 3 έναντι 2 πειθαρχικά ελεγκτέα την εγκαλούμενη συν. Φωτεινή Νάσσου, για παράβαση του άρθρου 7, παρ. 1, εδ. α, γ και θ του Καταστατικού και άρθρου 2, παρ. β, δ και ε του Κώδικα Αρχών Δεοντολογίας.

Ως προς την ποινή, επιβάλλει κατά πλειοψηφία με ψήφους 3 έναντι 2 την ποινή της επίπληξης με ανάρτηση της απόφασης στους χώρους εργασίας.

Η μειοψηφία πρότεινε την ποινή της απλής επίπληξης.

Η απόφαση καθαρογράφηκε την Πέμπτη, 19.05.05.

0

πρόεδρος

Η γραμματέας

Χριστοφοράτου

Ιωάν. Αποστολόπουλος

Μαρία